

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Плевен, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христо Ст. Томов

при участието на секретаря РУМЯНА ИЛК. КОНОВА
като разгледа докладваното от Христо Ст. Томов Гражданско дело №
20234430105780 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от А. Н. А. от *** против А. Ю. А. от ***. В молбата се твърди, че страните са ***, като от брака си имат родени две *** деца- *** и ***. Твърди се, че по време на брака ищцата е била подложена на системен *** и *** *** от ответника, който под влияние на ***, които често прераствали във *** и *** над *** в присъствието на децата. Твърди се, че крайното решение на ищцата да се разведе с ответника било обусловено от случилото се на 20. 03. 2022 год. Твърди се, че на този ден ищцата и детето *** били на семейно тържество в дома на родителите на ищцата в ***. Твърди се, че около 17. 00 часа ответникът позвънил на ищцата по телефона и поискал да се прибира. Твърди се, че впоследствие ответникът отново позвънил на ищцата и ѝ наредил да слезе и му отвори входната врата, тъй като е пред блока. Твърди се, че ищцата видяла, че ответникът е в *** и отказала да тръгне с него. Твърди се, че това предизвикало у ответника ***, като същият започнал *** на ищцата, *** на стъпалата и *** в ***. Твърди се,

че след това ответникът ***, посегнал към ищцата и отрязал ***, при което ищцата в опита си да се защити се вкопчила в дрехите на ответника и *** били изтръгнати. Твърди се, че след като ответникът си тръгнал ищцата се прибрала при своите близки, а след това била откарана в ***. Твърди се, че на следващия ден ищцата била прегледана и от ***, който установил, че *** на *** ** на *** са изтръгнати от ***, съществуват *** в *** и ***, както и ***, за което било издадено съдебномедицинско удостоверение № ***/ *** год. Твърди се, че вследствие извършеното спрямо нея посегателство ищцата изживяла *** ** и *** **, грубо била погазена ***, създадени били ***, които не могат да бъдат преодолені и понастоящем. Твърди се, че по случая било извършено разследване и с ответникът бил предаден на съд, като с влязла в сила присъда по НОХД № *** год. по описа на *** районен съд ответникът бил признат за виновен в извършени престъпления по *** във вр. с *** от НК и му били наложени съответните наказания. В заключение ищцата моли съда да осъди ответника да ѝ заплати сумата от 10 000, 00 лв., представляваща обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането- 20. 03. 2022 год.- до окончателното изплащане на сумата. Претендира и присъждане на направените деловодни разноски.

Ответникът ангажира становище, че исковата молба е частично основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

За да се реализира деликтната отговорност по чл. 45 и сл. от ЗЗД следва да са налице няколко кумулативно предвидени предпоставки. На първо място трябва да е извършено определено деяние /действие или бездействие/, което да е противоправно и виновно. Противоправността винаги и безусловно е свързана с нарушаването на определени правни норми. Вината се предполага до доказване на противното, т. е. причинителят на увреждането може да доказва, че не е действувал виновно и да се освободи от отговорност. Формите на вината /умисъл и непредпазливост/ са визирани в разпоредбата на чл. 11 от НК, но се използват и от гражданското право. Следващ съществен елемент на непозволеното увреждане е вредата. Тя може да бъде имуществена и неимуществена /морална/, но във всички случаи подлежи на възстановяване

само, ако е в причинна връзка с противоправното и виновно деяние на дееца. В конкретния случай всички необходими елементи на непозволеното увреждане са налице. Безспорно по делото е, че с влязла в сила присъда от *** год. по НОХД № *** год. по описа на *** районен съд ответникът А. Ю. А. е бил признат за виновен в това, че на 20. 03. 2022 год. в ***, при условията на домашно насилие, причинил на А. Н. А.а *** телесна повреда, изразяваща се в *** в областта на *** на *** *** на ***, което е довело до *** извън случаите по чл. *** от НК- престъпление по *** във вр. с *** от НК. Безспорно е, че със същата присъда ответникът е бил признат за виновен и в това, че на 20. 03. 2022 год. в *** се заканил на А. Н. А.а с *** на нейните близки- ** й ***, *** й Н. А. А. и *** й ***, с думите, че ще ги ***, като това заканване би могло да възбуди основателен *** за осъществяването му и деянието е извършено в условията на домашно насилие- престъпление по *** от НК. При това положение и предвид разпоредбата на чл. 300 от ГПК във вр. с чл. 413 ал. 2 от НПК съдът приема, че следва да се ангажира отговорността на ответника за причинените вследствие неговото виновно и неправомерно поведение неимуществени вреди на ищцата.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Релевантен за размера на обезщетението момент е този на постановяване на съдебното решение, като следва да се вземат предвид всички обстоятелства, очертаващи действителните *** и страдания на пострадалия. От показанията на разпитаните в хода на съдебното дирене свидетели Н. Т. и Б. М. се установява, че инцидентът от 20. 03. 2022 год. е довел до настъпването на определени ***, *** и *** у ищцата през един сравнително продължителен период от време. Свидетелите посочват, че в рамките на този времеви период ищцата била видимо ***, ***. В показанията на свидетелката М. се съдържат и сведения, че претърпените от ищцата *** са възпрепятствали за две- три седмици възможността ѝ да се самообслужва. От заключението на назначената съдебно- медицинска експертиза е видно, че вследствие процесния инцидент на ищцата са били причинени редица ***: *** в лявата *** област, *** на ***, ***/ на *** на *** *** на ***. Според вещото лице периодът на възстановяване на *** при нормален оздравителен процес продължава около три- три и половина седмици, а периодът на възстановяване на останалите увреждания- около една и половина седмици.

Не на последно място, вещото лице е посочило, че *** *** след инцидента не са били особено тежки и продължителни и ищцата е успяла да са справи с тях без *** и приемането на ***.

При съобразяване на така събраните доказателства, особеностите на конкретния случай, характера на ***, периодът, през който са търпени *** *** и ***, както и фактът, че редом с това са причинени и определени *** *** *** и ***, които не са преодолени изцяло понастоящем, съдът счита, че следва да се определи обезщетение в размер на 6 000 лв. В този размер предявеният иск за неимуществени вреди следва да се уважи, като за разликата до претендираните 10 000 лв. същият следва да се отхвърли като неоснователен.

Доколкото претърпените от ищцата неимуществени вреди произтичат от неправомерно увреждане и предвид разпоредбата на чл. 86 ал. 1 във вр. с чл. 84 ал. 3 от ЗЗД ответникът следва да заплати и законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на увреждането /20. 03. 2022 год./ до окончателното изплащане на сумата.

При този изход на делото и на основание чл. 78 ал. 1 и 3 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата деловодни разноски по компенсация в размер на 100, 00 лв. съобразно уважената и отхвърлената част от иска. На основание чл. 78 ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Плевенския районен съд държавна такса върху уважената част от иска в размер на 240, 00 лв. и направените разноски за вещо лице в размер на 250 лв.

По така изложените съображения Плевенският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА- на основание чл. 52 във вр. с чл. 45 от ЗЗД- А. Ю. А. от ***, ЕГН *****, да заплати на А. Н. А. от ***, ЕГН *****, сумата от 6 000, 00 лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 20. 03. 2022 год. до окончателното изплащане на сумата, като за разликата до 10 000 лв. **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск като неоснователен.

ОСЪЖДА- на основание чл. 78 ал. 1 и 3 от ГПК- А. Ю. А. от ***, ЕГН *****, да заплати на А. Н. А. от ***, ЕГН *****, сумата от 100,

00 лв., представляваща деловодни разноси по компенсация.

ОСЪЖДА- на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК- А. Ю. А. от ***, ЕГН ***** , да заплати по сметка на Плевенския районен съд **сумата от 240, 00 лв.**, представляваща държавна такса върху уважената част от иска, и **сумата от 250, 00 лв.**, представляваща разноси за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенския окръжен съд в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____